

‘HIER BEN IK EEN BEZIENSWAARDIGHEID’

Wereldvrouwen vertellen over de verschillen tussen Nederland en het nieuwe land waar ze nu wonen. Deze keer: Marieke Veen (27) in India. “Voor mij als vegetariër is het hier de hemel op aarde.”

Tekst: Miranda Birney - Foto's: privébezit

Je woont in New Delhi, de hoofdstad van India. Wat voor werk doe je?

“Ik werk voor TejasAsia, een vrijwilligersorganisatie die zich inzet voor mensen in sloppenwijken. We hebben een medisch team, brengen eten en geven les aan kinderen. Binnenkort moet ik naar Nederland omdat mijn visum verloopt, daarna ga ik weer terug. Ik vind het fijn om iets voor deze mensen te kunnen betekenen, al is het nooit genoeg...”

Dus er is veel armoede?

“Ja, en je ziet het overal om je heen. Kinderen die op straat slapen en ook buiten de sloppenwijken leven mensen langs de kant van de weg. Ze bedelen voor de stoplichten. Als ik eten of drinken bij me heb, sta ik dat graag af. Het is hier ook verschrikkelijk smerig. Er ligt veel afval op straat.”

En dat wordt niet opgeruimd?

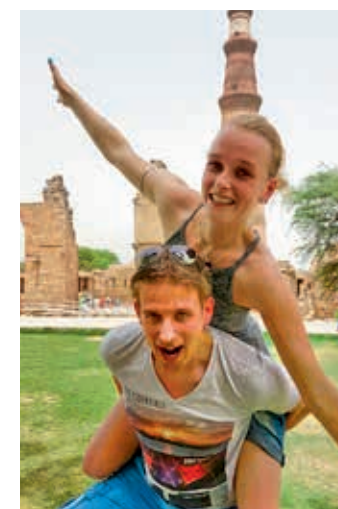
“Soms zie je wel mensen vegen, maar de afvalhopen blijven erg lang liggen. Arme mensen verzamelen plastic om dat door te verkopen en ze bouwen huisjes van bouwafval en ander restmateriaal. Maar binnenkort komt het regenseizoen eraan en ik ben bang dat veel van die krotten dan verloren gaan. Er wordt ook veel op straat geplast, dus het stinkt ontzettend. Als het flink geregend heeft, is het heerlijk om weer even schone lucht te kunnen opsnuiven.”

Voel je je onveilig?

“Tot nog toe niet. Maar ik ga ‘s nachts niet alleen over straat en ik weet dat blote schouders en bovenbenen niet worden gewaardeerd. Vrouwen dragen meestal een sari - een doek die rond het lichaam wordt gedraaid en over één schouder wordt geslagen. De buik blijft dan bloot en gek genoeg heeft men daar geen moeite mee.”

Hoe is het voor vrouwen in India?

“Je hoort in de media veel over onderdrukking en verkrachtingen. Maar wat mij juist opvalt, is dat

vrouwen hier ook veel te zeggen hebben. Ze zijn het hoofd van het gezin en sturen de boel aan. In de metro zijn wel speciale coupés voor vrouwen om hun veiligheid te waarborgen. Dat vind ik alleen maar prettig, want dan word je tenminste niet zo aangestaard.”

Doen mannen dat?

“O, zeker. Vanwege mijn lengte, blonde haar en blauwe ogen ben ik hier sowieso al een bezienswaardigheid. Maar aanstaren wordt niet gezien als iets ongeleefd. Je kunt hier ook ongegeneerd hard je neus ophalen of een flinke boer laten. Daar keek ik in het begin wel van op.”

En er lopen overal ‘heilige’ koeien op de weg?

“Het verkeer is hier één grote chaos, maar als er een koe loopt, rijdt iedereen daar netjes omheen. Helaas leven hier ook ontzettend veel zwerfhonden. Elke dag geef ik, samen met een groepje mensen, de honden in onze buurt te eten en we brengen ze naar de dierenarts voor castratie en sterilisatie. Gelukkig wordt in dit deel van India geen hond gegeten.”

Hindoes zijn toch vegetariër?

“Sommige hindoes eten wel kip, maar op dinsdag en donderdag zijn alle hindoes vegetariër. Voor mij als vegetariër is het hier de hemel op aarde, want er zijn zo veel heerlijke gerechten zonder vlees. Als je hier samen met anderen eet, deel je alles en je eet alleen met je rechterhand. Daar ben ik inmiddels heel bedreven in geworden.”

Wat vind je mooi aan India?

“Wat ik zo bijzonder vind, is dat hindoes, sikhs, moslims, boeddhisten, en christenen hier probleemloos samenleven. Soms staan er een moskee, een kerk en een tempel in één straat. En alles is hier zo kleurrijk. Wat dat betreft is Nederland maar grijs en grijs.” ■